

Брасюк Гордій Іванович

Життєпис

Брасюк Гордій Іванович народився 1899 року в с. Лука Троянівського повіту на Житомирщині в бідній селянській сім'ї. 1919 року закінчив Житомирське комерційне училище. Належав до культурологічної організації "Просвіта" й літературного об'єднання "Гарт"

Перше оповідання "Істина" опублікував 1924 року. Автор збірок оповідань "Безпутні" (1926), "В потоках" (1927) "Устинка" (1929), "Сни і дійсність" (1930). роману "Донна Анна" (1929).

Коротке, впродовж кількох місяців, перебування на посад інспектора по господарській частині лазарету петлюрівської армії відіграло трагічну роль в житті Брасюка. 1930 року його заарештовано органами ДПУ і рішенням судової трійки при Колегії ДПУ УРСР заслано на 5 років до концтабору

На допитах він не приховував своїх симпатій до Центральної Ради, називаючи її "рідною національною владою". Підтвердні агітаційну діяльність на підтримку уряду УНР.

Відбувши покарання, жив працював у Запоріжжі. 27 червня 1941 року на підставі ордеру № 228, виданого Запорізьким обласним управлінням НКДБ, був заарештований вдруге, без Пред'явлення будь-яких звинувачень. Серед вилучених під час турсу речей були рукопис роману "Чечель" (773 стор.) та чотири зошити чернеток повістей (пізніше все це повернули дружині).

У висновку судово-слідчої справи Брасюка, затвердженому начальником УНКДБ по Запорізькій області Леоновим, зокрема зазначалося: "...Брасюк переїхав у Київ, де зайнявся літературною діяльністю. Перебуваючи в колі настроєних у націоналістичному дусі українських письменників Хвильових, Ірчанів, Блакитних. Антоненків-Давидовичів та інших, що, як і він, нічого спільного не мають із пролетарською творчістю, Брасюк почав видавати аполітичні літературні праці, розраховані виключно на темні й міщанські прошарки населення..."

Сповна пригадали йому і службу у петлюрівському лазареті. У постанові особливої наради НКВС від 8 грудня 1941 року вказувалося, що "...Брасюк Г. І. як соціальне небезпечний елемент підлягає ув'язненню у ви. правно-трудовому таборі строком на десять років".

Останні документи стосовно Брасюка датовані січнем 1942 року і засвідчують, що він утримувався у в'язниці м. Уфи. Далі його сліди губляться.

У серпні 1989 року справу Г. Брасюка переглянуто прокуратурою Запорізької області. Відповідно до статті I Указу Президії Верховної Ради СРСР "Про додаткові заходи по відновленню справедливості щодо жертв репресій, які мали місце в період 30-40-х і початку 50-х років", Гордій Брасюк реабілітований посмертно.

Вячеслав Юткін

ЛУ 21(4430) 23.05.1991